

Het Platform voor welvaart en tegen ongelijkheid doet een krachtige oproep: de ongelijkheid in onze samenleving moet stoppen. Diverse beleidskeuzes vergroten de kloof tussen arm en rijk in plaats van die te verkleinen. De zwaksten in onze maatschappij betalen opnieuw de rekening van de crisis én de besparingsmaatregelen.

WIJ EISEN :

1. KWALITATIEF EN DUURZAAM WERK

Een evenwichtige arbeidsmarkt berust op duurzame jobs die een waardige verloning en werkzekerheid bieden zodat een kwaliteitsvol leven met toekomstperspectief kan uitgebouwd worden. Daarvoor is een voldoende en voor iedereen toegankelijk aanbod van kwaliteitsvolle, duurzame jobs, voornamelijk voltijds, met een **fatsoenlijk loon** dringend en prioritair.

2. TOEREIKENDE EN WELVAARTSVASTE UITKERINGEN

Om armoede sterk te doen dalen, is het noodzakelijk dat alle minima ruimschoots boven de armoedegrens komen en blijven, en dat ze minstens bedragen bereiken die nodig zijn om te voorzien in de basisbehoeften, berekend volgens de budgetstandaarden.

Een betere levensstandaard moet voor iedereen in ons land gegarandeerd worden, en dit door de koppeling van **alle sociale uitkeringen** aan de gemiddelde welvaart.

De bedragen van de uitkeringen stellen de mensen vandaag de dag niet in staat om een waardig leven te leiden. Met een leefloon van 785€ heeft een alleenstaande 30,8% tekort ten opzichte van de budgetstandaard van 1.135€ en een gezin met een leefloon van 1.403€ 30,6% tegenover 2.022€. Meer dan een derde van de werklozen is arm. Een alleenstaande werkloze met een uitkering van 916€ kampt met een tekort van 19,3%. Voor een gezin bedraagt dit met 1.446€ 28,5% ten opzichte van de budgetstandaard.

Geen degressiviteit van de werkloosheidsuitkeringen! Met deze maatregel wil de regering werklozen activeren, maar in de praktijk zal ze nog veel meer mensen en gezinnen in de armoede duwen. In plaats van middelen te investeren in de jacht op langdurig werkzoekenden, hebben overheid en werkgevers de plicht om kwaliteitsvolle en duurzame jobs, aangepast aan de verscheidenheid van werknemers, te creëren.

Invalide werknemers ontvangen gemiddeld slechts 37% van het gemiddeld brutoloon, werklozen slechts 28%. Het beleid maakt een zware fout door een deel van de bevolking te veroordelen tot een leven van dagelijks overleven en deze niet de mogelijkheid te geven om in alle veiligheid hun leven uit te bouwen: **zuivere verliezen op economisch en sociaal gebied ten nadele van een collectief maatschappelijk project.**

3. TOEREIKENDE PENSIOENEN

Een vervangingsratio van 60% voor de pensioenen op basis van de geïndexeerde (en begrensde) brutolonen van de loopbaan, brengt een te sterke daling van het inkomen met zich mee. Het pensioen is vaak onvoldoende om waardig ouder te worden. Op 1 januari 2011 bedroeg het gemiddeld pensioen van een alleenstaande die in zijn loopbaan als werknemers in de privésector werkte, 935€ per maand. **Er moet dus ook een daadwerkelijke koppeling komen van de pensioenen aan de gemiddelde welvaart.** Tegelijk moeten de minima nog verhoogd worden, want bijna 18% van de gepensioneerden is arm. De verarming van de gepensioneerde bevolking is sociaal onrechtvaardig en zal bovendien een negatieve economische impact hebben.

4. VERSTERKTE EN TOEGANKELIJKE SOCIALE RECHTEN EN DIENSTEN

Dagelijks wordt een waaier van sociale rechten geschonden, hetzij omdat de rechten niet of slecht toegepast, niet gekend of niet toegankelijk, te complex of niet geautomatiseerd zijn. In het algemeen komt het vaak voor dat zeer veel basisdiensten niet toegankelijk zijn voor kwetsbare personen.

In de gezondheidszorg zijn volgende eisen prioritair: iedereen heeft recht op betaalbare en kwaliteitsvolle gezondheidszorgen. Daarom moet het derdebetalerssysteem, tot nu toe nog zeer weinig toegepast, verbeterd en uitgebreid worden voor patiënten die het plafond van de MAF (maximumfactuur) bereiken. De honorariumtoeslagen die meer en meer gevraagd worden door specialisten, vooral buiten de ziekenhuizen, moeten worden begrensd. Er is nood aan een gezondheidsbeleid dat sociale ongelijkheden bestrijdt door het stimuleren van makkelijk toegankelijke eerstelijnsdiensten. Tenslotte moeten geneesmiddelen goedkoper worden door de prijsvermindering van generische geneesmiddelen verder te zetten en het gebruik ervan aan te moedigen.

De toegang tot fundamentele rechten en de diensten moet verzekerd zijn, zowel op gebied van huisvesting, energie, onderwijs, cultuur, mobiliteit als op gebied van gezondheid.